

Тя изъ свѣтлы-ты си очи
 И камъ насъ мѣтна миль зракъ;
 Тихый вѣтъръ си искочи
 Та разгна отъ насъ гѣсть мракъ.
 Станѣли отъ сѣнь глѣбокий
 Видимъ свѣтло въ назе врьдъ;
 Въ мысли, въ науки высоки
 Теглимъ день на день напрьдъ.

Врѣмена честиты милы
 Что дочакахме мы Васъ!
 Что дѣды ни не мыслили
 Видимъ дошло и у насъ.

На всждѣ ся школы славятъ
 И у Българскыи народъ,
 И почяхъ вси да хвалятъ
 Българскый языкъ и родъ

Та кому хвала и слава
 Ся отдава въ тоя вѣкъ? —
 На тогава, что познава
 Что е същый человекъ.

Вамъ, настойницы любезни
 На училище-то пи!
 Зарадъ трудове Вы безмѣрны
 Мы что можемъ поклони?
 На науки правы честны